

EL MICALET GALACTIC

La xiqueta que volia passejar gossos (menuts)

Carmela Trujillo

Dibuixos d'Óscar T. Pérez

No sé llegir. Ni escriure. Bé, un
poquet sí. Sé llegir i escriure el meu
nom. Em diuen Anna. Una a,
una altra a i dos enes al mig.
Facilíssim.

–Ja aprendràs –em diu la senyoreta
Xelo–. A final de curs. O en segon.

Això em diuen també els meus pares. I els meus germans, que ja van a l'ESO. Però ningú em llig res. Ni un conte. Ni un còmic. El diari. El llibre de receptes. Res.

Com m'agradaria tindre huit anys. O deu. I llegir sense parar. I escriure a muntó de paraules. Paraules boniques. *Parotet. Nebulosa. Nenúfar. Esponja.* Coses així. Escriure la carta als Reis d'Orient. I que l'entenguen.

6

A la meua millor amiga li diuen
Penèlope. Les nostres motxilles són
iguals, els estotjos, les llibretes.
Les dos portem els cabells recollits.
Els meus, com una ensaimada.
Els seus, com una pinya.

Anem a la mateixa classe. Jo mire
cap avant i la veig en el seu pupitre.
Ella mira cap arrere i em veu a mi.
Ens diem hola amb la mà.

